

Af **Lene Topp** programmedarbejder WWF

Mode eller mafia?

Smukke tigerskind er i spil i kampen om den tibetanske kultur. WWF og Dalai Lama i aktion mod storforbrydere – og det kinesiske regime.

Hun ser på en gang smuk og frygtindgydende ud. Hun er en bengalsk tiger, og vi betragter hende fra elefantryk i Corbett Nationalpark i den indiske delstat Uttar Pradesh. Det var her i denne park, at det omfattende Project Tiger blev lanceret tilbage i 1973, et projekt, der blev spydspidsen for WWF's *Operation Tiger*.

Indiens tigerbestand var i 1970'erne nede på under 2000 individer, og den daværende premierminister Indira Gandhi gik aktivt ind i arbejdet for at vende udviklingen. Det lykkedes. Efter 10 år var bestanden fordoblet, og antallet er tigerreservater steg støt.

Men nu er den gal igen. De sidste par år har været en katastrofe for den bengalske tiger, hvor et tigerreservat som Sariska har måttet meddele, at ingen har set skyggen af parkens 17 tigre siden januar 2005. Ulykken har også ramt den berømte Ranthambore nationalpark, der er kendt fra adskillige tv-programmer, hvor man ser tigre dasende i solen på områdets tempelruiner. Af Ranthambores 47 tigre er omkring halvdelen forsvundet. Tendensen er den samme over hele Indien.

Den nuværende premierminister er som sin forgænger på banen for at redde Indiens prægtige nationaldyr. Nedslagtningen af tig-

Kommunistpartiet i Kina udlover præmier til de tibetanere, der kan fremvise de mest imponerende og kitschede udgaver af den traditionelle tibetanske klædedragt, chuba'en. Her fra Litang Horse Festival i Sichuan provinsen sidste år.

Foto: © Belinda Wright / WPSI / Environmental Investigation Agency

rene går nemlig ikke kun ud over dyrene, men også over områdernes økonomi, idet mange turarrangører ikke længere kan satse på tigerreservaterne. Chancen for at se en tiger er blevet alt for lille.

HELE TIGERSKIND SOM BEKLÆDNING

Adskillige krybskytter er blevet arresteret, og myndighederne går nu efter de bagmænd, der spinder guld på handlen med tigerskind og tigerdele. En anholdt storsmugler afslørede, at mens han i 1990'erne fik 5000 rupis for et skind, er prisen nu 60.000 rupis

”De burde skydes!”

”Der er alt for mange tigre i Malaysia. De burde skydes, for der er ingen som helst grund til at holde dem i live.”

Sådan lød meldingen fra regeringen i den malaysiske delstat Kelantan i august 2002.

Årets femte offer for tigerangreb, en gummitapper, var netop fundet død, og nu ville man sætte hæren ind og beordre alle tigre dræbt. Normalt holder tigre sig langt væk fra mennesker, men omfattende ødelæggelser af deres levesteder har bragt dem tæt på beboede områder. Alle angreb i Malaysia er sket i plantager, der grænser op til tiger-habitater.

(ca. 8000 kr.). Han kunne også fortælle, at skindene blev fragtet nordpå.

I 2004 udsendte EIA (Environmental Investigation Agency) rapporten 'The Tiger Skin Trail', der beskriver et nyt marked for skind fra leopard, odder og tiger til tibetanske områder, specielt i Sichuan, Qinghai og Gansu. I 2005 tog EIA og WPSI (Wildlife Protection Society of India) på tur til de nævnte områder. Teamet kunne dokumentere friske skind overalt og masser af traditionelle klædedragter, den såkaldte chuba, dekoreret med skinddele, og nogle tibetanere bar endda hele tigerskind. Historisk har klædedragter dekoreret med tigerskind udelukkende været forbeholdt krigshelte, men aldrig tidligere har tibetanere båret hele skind. Og alle steder fik teamet meddelelser om, at skindene kom fra Indien. De fleste tibetanere viste sig at være uvidende om konsekvenserne af det, de var med til. I følge rapporten syntes tibetanerne faktisk mest af alt at være blevet ofre for en modedille.

HVAD GÅR DER AF TIBETANERNE?

På tibetansk betyder ordet 'Taak' tiger og bruges om en person, der er dristig og frygtløs. Tigeren er desuden et af de fem magiske og lykkebringende dyr, der i selskab med ørnen, dragen, vindhesten og sneløven ses på tibetanernes bedeflag. Tigeren anses desuden for at være et spirituelt ikon, der står for det vilde og utæmmede i menneskets sind. Derfor ser man ofte billeder med hellige mænd eller meditationsmestre, der med fuld kontrol rider på ryggen af en tiger.

Det er i bund og grund tibetanernes respekt for liv, der har givet mange mennesker en stærk sympati for det tibetanske folk. Så hvad er det, der foregår?

Det var også denne undren, der fik WWF's tidligere præsident, Hertugen af Edinburgh, til at skrive til tibetanernes åndelige leder, Dalai Lama. Og reaktionen kom da også prompte, da denne snart efter udsendte en appel til det tibetanske folk om at indstille aktiviteter, der kunne medvirke til udryddelse af tigre og andre dyr. I januar i år henvendte

Ø.tv.: Medarbejdere fra WWF Malaysia sætter en kamerafælde i en skov i Kelantan. Kamerafælderne bruges til at vurdere antallet af tigre i et område. Alle tigre har forskelligt mønster.

Ø.midten: WWF's samarbejde med de lokale beboere i Kelantan, som bor tæt på tigreens levesteder, er helt afgørende for at skabe løsninger, der giver plads til både mennesker og dyr.

Nederst tv. og th.: Aldrig tidligere har tibetanere båret hele skind. Men det gør de her ved Litang Horse Festival. Hovedaktørerne inden for den ulovlige skindhandel er tibetanere, der er under kinesisk beskyttelse, da de har ydet politisk bistand til det kinesiske regime.

Foto: © Belinda Wright / WPSI / Environmental Investigation Agency

Problemet er reelt, og hvem vil spises af en tiger? Men alligevel blev Kelantan-regeringens udspil fra mange sider anset for en panikløsning, som ingen i sidste ende kunne være interesseret i. WWF Malaysia reagerede prompte. En modreaktion blev formidlet via pressen, og samtidig blev nyheden om Kelantans drastiske beslutning sendt ud via WWF's netværk. Man var dog samtidig klar over, at en asiatisk nation ikke ville tage imod moralske udbrud fra folk i vesten, der sandt at sige ikke har

anelse om, hvad det vil sige at have store, farlige rovdyr som naboer.

De skal leve!

WWF Malaysia arbejdede derfor primært lokalt og allierede sig med WWF i Thailand, Pakistan og Indonesien, som er lande, der kæmper med samme type problemer. Kampagnen virkede, og en måned senere trak regeringen i Kelantan beslutningen om at tilintetgøre tigerne tilbage. I stedet gik regeringen i samarbejde med WWF om at finde en løsning, der

ville være til gavn for både mennesker og tigre. Og som sagt så gjort. Projektet, der stadig kører, hedder "Tigers alive!". Den store udfordring for projektet er naturligvis at sikre tigerne så store levesteder, at de ikke tvinges til at komme tæt på mennesker. I 2002 skulle der først og fremmest findes nogle akutte løsninger, for at forhindre at flere blev dræbt. For nylig valgte 'Tigers alive!' et område i distriktet Jeli, hvor man skal udvikle en model, der kan reducere konflikterne mellem

mennesker og vilde dyr. WWF har skaffet midler til en del af indsatsen i Kelantan, og man har derudover lagt vægt på, at Kelantans myndigheder giver deres bidrag til arbejdet. Dermed opnås et større ejerskab til indsatsen, hvilket naturligvis er vigtigt, når den på længere sigt skal fortsætte uden bistand fra WWF. Kelantans myndigheder bifalder strategien fuldt og helt. Så måske var der tale om et reelt nødråb dengang i 2002.

Læs mere på wwfmalaysia.org

Foto: WWF Malaysia

Foto: © Belinda Wright / WPSI / Environmental Investigation Agency

Dalai Lama sig direkte til tibetanere ved et stort møde i Sydindien: ”Når I kommer tilbage til jeres land, så husk hvad jeg har sagt. I må aldrig bruge, sælge, eller købe vilde dyr eller dyreprodukter!” Og han tilføjede, at han skammede sig over at se billeder af tibetanere,

der dekorerer sig med skind og pels.

I februar kom så reaktionen: En tibetaner i Lhasa brændte sin tigerskindsbelagte klædedragt. Afbrændinger af skind har derefter bredt sig som en steppebrand over hele Tibet og blandt tibetanere i eksil. Tibetanere vil heller ikke længere bære skind til festivaler, og priserne er faldet voldsomt. En ny trend syntes at være skabt – og en anden at være på retur.

KAMPEN OM SJÆLENE

Men handler det hele blot om en dum modedille? I følge en rapport fra TibetInfoNet er problemet omkring de mange skind i Tibet mere komplekst end som så. TibetInfoNet mener, at EIA's team har besøgt festivaler, der via støtte fra den kinesiske stat

forsøger at fremme tibetansk kultur som noget farverigt og specielt. Dette sker ved at opfordre til en slags kitsch version af traditionelle dragter, og 'partiet' udlover præmier til dem, der kan fremvise de mest imponerende og groteske.

Men faktum er, at 85% af alle tibetanere lever i yderste armod og aldrig ville have råd til at erhverve en chuba med tigerskind.

Samme rapport meddeler, at hovedaktørerne inden for skindhandlen er tibetanere, der er under kinesisk 'beskyttelse', da de på et tidspunkt har ydet politisk bistand til regimet. De står typisk i opposition til de tibetanske eksilsamfund i Nepal og Indien og til deres åndelige leder Dalai Lama. Rapporten beskriver mafia-lignende syndikater, hvortil næsten alle skindhandlere har kontakter. TibetInfoNet advarer kraftigt mod at overse dette problem og slå det hen som en 'modedille' – i givet fald har man ikke en chance for at redde Indiens tigre.

Så selv om en WWF-præsident og Dalai Lama nu har gjort hvad de kan, så synes der stadig at være et stykke vej, før den bengalske tiger igen kan færdes i sikkerhed i Indiens tigerreservater. ■

Læs mere: tibetinfonet.org – wpsi-india.org
eia-international.org – wwfindia.org

Foto: © WWF-Canon / Christopher Hails

En storstilet indsats for at redde den bengalske tiger blev igangsat i 70'erne, og bestanden er vokset fra omkring 1800 til omkring 3600 i 2002. Meget tyder dog på, at mange af disse er 'papir-tigre', hvor forvalterne af tigerreservaterne vil undgå negative meldinger og oplyser, at der er flere tigre, end der rent faktisk er.